

Slomška in sicer priredi prosvetno društvo »Skala« popoldne po večernicah proslavo na vrtu g. Sande, v slučaju slabega vremena pa v samostanski šoli. Na sporedu je slavnostni govor, igra, nastop tamburaškega zbora, naši pevci pa nam bodo zapeli nekaj vedno lepih Slomškovih pesmi. Slavnostno besedo bo na proslavi govoril č. g. Kolenc, tajnik KA v Mariboru, ki bo ta dan imel tudi rano in pozno pridigo.

Marija Snežna. Tukajšnje Prosvetno društvo ponovi na željo občinstva krasno igro s petjem »Roza Jelodvorska« v nedeljo dne 11. septembra, popoldne po večernicah. Pridite! — Odbor.

Pismo slov. izseljencev iz Argentine.

Buenos Aires, 8. avg. 1932.

Ker zahaja »Slovenski Gospodar« tudi med nas izseljence, zato Vam, gosp. urednik, tudi mi napišemo par vrstic. Malokdaj je kaj čitati o nas, ki pa kljub temu mislimo na našo lepo slovensko domovino. Nahajamo se, kakor menda malokje, v splošni brezposelnosti. Tukaj nas je na tisoče in tisoče delavcev, ki smo res v pravi revščini. Več tisoč brez vsakega stanovanja, hranijo pa se s tem, kar naprosijo. Ni pa to samo v Buenos Airesu, ampak tudi zunaj na deželi. Tam naletiš na cele gručice brezposelnih, po 50 in še več oseb skupaj, ki prosijo dela in hrane. Grozen je pogled na take reveže, ki prodajo obleko in sploh vse, kar imajo, da si kupijo ljubi kruh; tako nazadnje ostanejo samo v cunjah. Ako pa ima kdo srečo, da dela kje kakšen mesec, mora potem potrošiti svoj trdo zasluženi in pristradani denar, ko je spet brez dela. Mnogoteri ima v domovini ženo in otroke, ki imajo vsaj svojo streho in kruh, on pa tukaj niti tega ne. Vsakdo bridko potoži: Zakaj sem šel po svetu, ko sem sedaj brez kruha, ki ga doma nisem stradal. Res se vprašamo: Zakaj smo šli v tujino in kaj imamo v tujini? Že

marsikdo je šel z lastne zemlje z lepim upom, da pride do kaj boljšega. Tudi je mnogo kmetijskih sinov, ki jim v domovini ni manjkalo ne dela in ne jela, pa vendar se sedaj potikajo lačni po tuji zemlji. Vsak je šel z najboljšo nado iz domovine, a je prišel v veliko razočaranje. Največ jih pa je sem spravilo lažljivo pisanje tistih, ki so že bili poprej tukaj.

Mogoče jih je od sto pet, ki se jim ne godi preslabo. Vsak reče, da je to »sužnja Amerika«. Torej vsi tisti, ki mislijo v tujino, naj si prej dobro premislijo, ker »ni vse zlato, kar se sveti«. Ta ali oni reče: Zakaj pa si drugi prihranijo? Ni tako, prej je bilo dela več in tudi plače boljše. Sedaj ni dela in tudi plača se slabo.

Tukaj smo res kakor pozabljeni od domovine, ker tudi od svojih domačih prejemamo le redkokedaj kako pismo. To se nam pa ne zdi prav lepo. Mnogo nas je hodilo in še sedaj hodimo na konzulat nadlegovat za brezplačen povratek v domovino. Vsi seveda niso uslišani, ker gredo v prvi vrsti le bolni. Mislimo si, da bi naša država potrebovala tudi zdrave ljudi, ne pa le bolne. Prosimo merodajne oblasti, da bi se tudi ta stvar nekoliko uredila, vsaj sčasoma. Vidimo namreč, da se tukaj stanje ne bo nič zboljšalo, ampak še pohujšalo. Tako je torej naše življenje v Ameriki.

Vsem čitateljem in čitateljicam našega »Slovenskega Gospodarja« pošiljamo najlepše pozdrave v našo milo slovensko domovino.

Slovenski izseljenci.

Sv. Urban nad Mariborom. Prvo nedeljo tekočega mesca smo zopet imeli prav lepo proslavo Marijacejske Matere božje v Kamnici. Vse polno vernikov je s spodbudno pobož-

MR. BAHOVEC

Planinka čaj

Bahovec Vam uredi atolico, obnavlja in pomlajuje Vaš organizem in Vam vrača tako željno pričakovano lahko in zdravo spanje.

PLANINKA
ZDRAVILNI
ČAJ

nostjo spremljalo božjega Odrešenika po vasi mimo lepo okinčanih hiš in se nam je dozdevalo, da se vračajo stari časi, ko so nas ob tej priliki obiskovali mnogoštevilni romarji iz Maribora in Slovenskih goric. — Za prihodnjo nedeljo dne 11. septembra pa so nam oznanili, da prihitijo marljivi pevci društva »Poštni roge« k Sv. Urbanu in da imajo v tej prijazni novoposlikani cerkvi ob desetih svojo službo božjo. Le pridite s svojimi prijatelji in prosite sv. Urbana, da nam pomaga srečno spraviti naše vinogradniške pridelke!

Št. Peter pri Mariboru. Vaški zvončki v Metavi so naznanili smrt posestnika Liponik Jožefa iz Trčove, ki je po daljšem bolehanju umrl nagle smrti. Rajni je bil dober in uslužen sosed ter vesel družabnik in splošno priljubljen. V Metavi pa je umrla po daljši boleznini viničarjeva žena Lorber v najlepši ženski dobi. Rajnima naj bo zemljica lahka, preostalim pa naše sožalje!

Sv. Jakob v Slov. ger. Srce se nam krči, ko hodimo po naših sadonosnikih in vinogradih. Navadno se pravi, da škoda, po toči povzročena ni tako huda, kakor se zdi v prvem trenutku. V tem slučaju pa vidimo, da je še hujša, kakor se je mislilo od začetka. Marsikdo je še na tihem upal, da bo še kaj ostalo, zdaj pa vidimo, da sadje leži črno na tleh za nobeno pravo rabo, kolikor ga je pa na drevju, tam črni, gnije in odpada. V vinogradih črni grozd za grozdom in odpada, če je kateri še ostal na trti. Veliko rodbin bo letos v resnici stradalo. Fižol, eno poglavitnih hranil, je s koruznih njiv kar izginit. Bog ve, ali se nas bo kdo usmiliti, ali bodo izostale vsaj tiritave različnih davkov in zagrožene rubežni. — Pri tej priložnosti se pa vam moramo, g. urednik,

Uspeh na smrtni postelji.

James Fraser, uradni slikar avstralske vojske v svetovni vojni, je pred kratkim umrl v največji bedi v londonski bolnici. Tik pred smrtjo so ga bili razveselili s sporočilom, da je kr. akademija v Londonu sprejela eno izmed njegovih del, ki ga bo uvrstila v svojo zbirko. Ko je Fraser pred nedavnim časom obolel, je prosil nekega zdravnika, naj mu da vsaj takšna zdravila, da mu bo mogoče dovršiti sliko. Čim je bila dovršena, pa so bile njegove moči pri kraju in je odšel v bolnišnico. Zadnje čase je živel zelo siromašno. Naj-

F. S. Šegula:

Râbi Jehuda.

(Povest iz časov Kristusovih.)

6

(Konec.)

Z jasno donečim glasom odgovori mu Jezus: »Resnično, povem ti, še danes boš z menoj v raj!« Radostno so pretresle te besede skesanega hudodelnika, nagnil je glavo ter pričakoval konca. Ganile pa so tiste besede globoko tudi rabija Jehudo, ki je stal nedaleč proč od križa, sklonjen oprt na težko srebrno palico.

»Kraljestvo — v raj — Torej vendar — Ne bo odnehal — Umira za svoj nauk! — Ali so ga preroki res tako razumevali? Mesija —« — Tako si je zvrnil govornik, potem se pa spet sklonil k premišljevanju. — Ni bil več tisti, kakor pred dvema letoma. Že je minevala v njem tema farižejskih izročil. Začelo se je svitati v njegovi duši!

V istem času sta zapuščali dve v rjuhe zaviti ženski Naselbino gobovih. Davno že so zasi-

jali v ta žalosten kraj žarki vere, kraj upanja v novega preroka. Eden nesrečnež za drugim je zginil odtod, ker posrečilo se mu je priti v bližino velikega dobrotnika vseh trpečih, najti pri njem zdravilo v neizrekljivi svoji nesreči.

Raheli, ženi rabija Jehude, ter hčerki Mirami sreča ni bila tako mila. Poskušali pa sta mnogokrat. Še pred tednom, ko je v slovesni procesiji prihajal z Oljske gore v Jeruzalem, sta bili skoraj že na celju. Procesija je morala čez nam že znani cedronski most. Odtod je vodila takrat v južni smeri pot poševno navzgor k Zlatim vratam. Pokraj te ceste za pečino skriti sta ga hoteli počakati — ne vpiti, nista hoteli — ne nadležni biti — le moliti sta hoteli, moliti iz vse duše; saj on je dober — ne bo ju prezrl. Pa razposajena drhal ju je prej zapazila ter s kamejnem pognala v Naselbino nazaj. Danes, v petek jutro, jima je pravila dobra ženska, ki je pobirala po mestu hrano ter jo nosila gobavcem, da je novi prerok ujet, obsojen in da ga bodo opoldne križali na Kalvariji. Nesrečnici sta glasno zaplakali.